

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy hóra . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kur. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
 szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSÉTT, Mária-utca 1. sz.
 I. EMELET

hová a lap szellemi részét
 illető minden közlemény
 int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Működéséhez

a kiadóhivatal vesz től

Hétköznapok.

Pécs, 1896 március hó 11

(X) Szubvencióra éhes, valamint azok a kitartott lapocskák, melyeknek a szent fazekak feneketlen mélyéről időnkint oda-
 odadobnak egy kis rágódni való koncot, hogy valamit tenni látszassanak, szünet nélkül predikálják, hogy mily szörnyű bűnben leledzik az ellenzék és a „nagy közvélemény napról-napra nagyobb unalommal, sőt undorral fordul el az ellenzéknek és sajtójának magatartásától.“

Csudálatos ez a hang, mikor ezek a kiarendált tollak éppen akkor dobják a félhivatalos undorkeltés vádját az ellenzéki sajtóra, mikor éppen tisztelettel kellene meghajolniok az ellenzéki sajtó lovagiassága előtt. Hiszen csak a közelmúlt napokban mutatta meg az az ellenzéki sajtó, hogy tisztességben és eleganciában páratlan, mikor egy emberként a különben általa mindig kitartással támadott miniszterelnök családi szentélyét védelmezte. Igaz, ez kötelessége volt, de mennyivel inkább kötelessége leendett ez azoknak a nyilvánosság kizárásával megjelenő lapocskáknak, melyek a kormány szekerét tolva, megrendelt műfelháborodásukkal csömört keltenek a tisztességes emberekben.

A stréber-had, melynek éhes tagjai nem válogatósak az eszközökben, a politika hullámverései közé dobta, talán a legalkalmatlanabb pillanatban Görgeynek a

rehabilitálását, jöllehet ez az egykori diktator még él, és a kivégzett aradi 13-tól nem lehet megkérdezni, hogy minő véleménynyel vannak arról az emberről, a kit Horváth Mihály, magyar történetíró a „hazaáruló“ herosztratesi jelzőjével ruházott föl. A magyar nemzet jobbjai, bár a feledés fátyolát borították erre a férfiura, mindekkoráig átalították félrevonni a leplet és egy rakás kisebb kaliberű Görgeynek kellett előrukkolni, hogy ezek próbálkozásnak az ő megtépett nimbuszát helyreállítani és egyben a legnagyobb magyar jellemét a leggyalázatosabb módon befeketíteni.

Bocskoros talpakkal behatolnak abba a szentélybe, mely minden becsületes magyar előtt a szentek szentje, és azt a világtörténelmi nagyságot, kinek dicsó neve Kossuth Lajos, a kit emlékében is áld és tisztel a magyar föld népe, bálványoznak a hazafiak, a kit tisztel az angol, francia és a szabad Amerika, sárral dobálják, kritizálják a leggaládabb módon, hogy még az a megvédelmezett Görgey is összetett kézzel kérné az illető tintáskezü ficsurkákát, ha valahogy olvasná a firkájukat: „Hagyj engem békén, Kossuth örökké ragyogó napja előtt az én gyalázatomban nál feketébb, minél közelőbb állitotok hozzá!“

Ifju óriások, a kiknek még radirgummival kell végezniök a beretválkozást, neki állanak és hogy nevüket nyomtatásban

lássák, majmolják a fővárosi megfizetett Görgey rehabilitálókat és tudományt affektálva, de tudomány nélkül értekezéseket eresztenek meg kitartott lapokban, hogy ime, Görgey mily makula nélkül való, „Kossuth pedig hiu. uralomvágyó, ingtag és erőszakos.“

Nos hát, tisztelt szubvenciós ujságpapírosok, önök nem állnak helyet adni ilyen közleményeknek, a melynek jogosulatlansága fölött az igazi magyar közvélemény régóta napirendre tért, annyit tehát mi is elvárhatunk önöktől, hogy a mi embereinkről, a kiket önök az „ellenzék“ gyűjtő fogalma alá szeretnek foglalni, több tisztelettel beszéljenek.

De hát csak hadd menjen minden a maga útján, hisz azok a lapocskák, melyek ilyen Kossuth-ellenes förmedvényeknek helyet adnak, már annyira súlydtek, hogy bemutatják a nagy közönségnek, mire képes az az ugynevezett idomítás. Csak néhány évvel pillantsunk visszafelé, konstatalni fogjuk, hogy éppen azok, kik most ott ülnek a Kossuth-gyalázó, Görgey-rehabilitáló kormányparti műhelyben, még nem is oly régen szüntelen a Kossuth nagy nevével dobálóztak, szidták a kormányt. Persze, ebből bizony csak a barna kenyér volt az osztályrészük, míg a köpenyegfordításért kalácsot, jómódot igényelhetnek. Hja, így fordul a világ kereke is, miként a kocsió, egyszer alól vagyunk, másszor meg felül.

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Gabi barátom otthona.

Irta: Lala.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tárcája. —

Kedves Barátom, Zoltán!

A legmélyebb fájdalom iratja velem jelenlegi leveletemet, ha nem volna a Sárím, most legfőlebb gyászjelentésemet olvashatnád, de hát így egy szebb jövő reménye nem engedett hozzá nyulni a gyilkos fegyverhez és talán majd az ő oldala mellett felejteti fogom méltó bánatomat.

El vagyok keseredve az öregem ellen, szörnyen nagyon, a mit ő velem tett, azt többé meg nem bocsáthatom, még ha . . . még ha kétszeresre is emelné havi gázsimat! (a mire azonban egyelőre nincs kilátás.) Képzeld csak, letéritett a jogi pályáról és haza hozott Esztergomba, hogy tanuljak gazdaságot; miért, mi okból történt ez, azt akarom neked elmondani és asután itélj te, hogy nem szenvedek-e ártatlanul, egyszersmind okulj, hogy tartad szemmel az öregot!

Két hónapi jogáskodás alatt itt Pesten két nevezetes tapasztalatot szerestem: először, hogy a római jog egy abszurdum, a melyet

megtanulni lehetetlen, különösen ha az embernek nincs könyve, a mely eset nálam fenforgott, dacára annak, hogy az öreg háromszor is ezen a címen küldött pénzt, másodsor, hogy az embernek a lakása fölösleges fényűzés, mely nem való egyébre, mint pénzkidobásra és anélkül bátran meg lehet élni, mert tekintettel arra, hogy az ember se nappal se éjjel nincs otthon, minek is az? Nappal a tisztességet és a lakáspénzt megtakarítani akaró fiatalember az előadásra jár, a hol egész kényelmesen kialudhatja az éjszaka fáradsáimat, az éjszakát pedig itt Budapesten nagyszerűen el lehet tölteni, házon kívül is. E két tapasztalat alapján nem tanultam semmit és a hónap végén köztem és a lakásadóném között a következő párbeszéd folyt le:

Én: Zsófi néni, nekem a szoba többé nem kell.

Ő: Olyan arcot vág, mint a milyeneket szoktak vágni a lakásadónék egyáltalában, ha felmondják nekik a lakást.

Én: De azért a szobát megtartom, tudja ugy pro forma, itt fogom tartani a ruhámat, hogy itt átöltözködhessenek és ha az öregem jön, neki nappal a szobát megmutathassam, hogy létezik. Érti?

Ő: bámul (felsőfok).

Én: Ezért fogok magának fizetni minden hónapban 5 forintot, maga pedig adja

ki a lakást valami hivatainoknak, a ki csak este jár haza, hogy én, ha nappal ide jövök, itt ne találjam véletlenül.

Ő: És hol fog lakni a fiatal ur?

Én: Arra ne legyen gondja Zsófi néni, de ha egyszer esetleg az öregemmel ide jönnek, mondja neki, hogy mindig rendszeren haza járok és tanulok.

Zsófi néni, miután a mai fiatalásra tett egy pár csipős megjegyzést, azon ki-jelentéssel élve, hogy az ő korában (még akkor a jó emlékezettű Ferenc császár uralkodhatott) más fiatalág volt, tekintve a dologból rá háramló hasznót, beléegyezett, és rögtön kifüggesztette a kapuajtóra:

„Egy kényelmesen butorozott szoba kiadó.“

Én pedig egész angol hidegvérrel felvettem a póstán a lakásért beküldött 20 forintot, ötöt adtam belőle Zsófi asszonynak, a másik tizenötöt pedig még aznap találmanym öröme elmulattam.

Harmadnap délutánján elmentem a pro forma lakásomra, ott átöltözködtem és ekkor megtudtam a Zsófi nénitől, hogy a szobát kiadta egy idősebb urnak, a ki úgy látszik, hogy hivatalnok, mert nappal soha sincsen otthon. A válassz kielégített és gondtalanul távoztam. Egy hétig tartott és az

Azonban nem voltunk képesek eddig-
elé elképzelni magyar lapot, mely bátor-
kodott volna helyet adni hasábjain a
magyar nemzet legnagyobb Heroszának a
meggyalázására. Nos hát, ez is megtör-
tént a sors kegyelméből, mi pedig csak
ünnepeljük békés szívvvel a millenniumot,
mikor bemutatjuk a hozzánk érkező
külföldieknek, hogy vannak emberek, a
kik magyaroknak' nevezik magukat, és ké-
pesek meggyőződésük ellenére tenni, cse-
lekedni, a kik képesek produkálni olyan
dolgokat, melyek láttára elszorul a
szív és szomoruan konstatálja, hogy meny-
nyire súlyosított némelyeket a politikai
üzérkedés.

Midőn bemutatjuk a művelt külföldiek-
nek a sok látványosságot, kiállítás, pa-
norámákat, a fontaine lumineuse-t, szeret-
nők spirituszban bemutatni ezeket a
hüllőket is, a melyek előtt semmi sem
szent, hanem minden csak gscheft.

H i r e k.

Pécs, 1896. március hó 11.

Én vagyok a legény, nem Kerekes András.

Hát ez az „én,” aki egyszersmind le-
gény is, az többnyire nem valami kitagadott
árva gyerek, mint a milyenről a magyar
szép nótákban is van elég szó, hanem rend-
szerint Kovács Márton, Opre Ádám vagy
Sárga Mihály a neve, szóval olyan ember,
akire még a katona orvos is rámondta, hogy
„tauglich”, tehát ember is, legény is a tal-
pán és ez mind egy személyben . . .

Az a másik tisztelt férfi, mert férfiak-
ról van ez esetben szó, mivelhogy tudunk-
kal még idáig nem soroztak leány népet
katonának, mivelhogy talán azok „behívó”
nékül is elmennek a katonák után, tehát
az a másik tisztelt férfi meg többnyire
olyan „állítás” kötelezett, a kinek ugyan
nem minden esetben Kerekes András a neve.
Mert lehet esetleg Opre Ádám is, vagy Ba-
lassa Bálint is egy személyben, de kire meg

arany élet, a mikor utolért a végzetem.
(Itt a végzet alatt az öregem értendő.)

Éjjeli egy óra lehetett — szintér a
Báthory-kávéház, előtérben egy asztal, kör-
lötte négy kártyázó fiatalember, ép egy
rambli pártie folyik, az asztalon poharak és
üres sörös és boros üvegek, háttérben bóbis-
koló pincérek és egy, a játszó fiatalokra
kacsingató kaszirnő. A negyedik a játszó
közül természetesen én voltam . . . piros . . .
felveszem én . . . veled megyek . . . pikoló!
pikoló! alszol bitang! gyere ide, nézd meg
a kártyámat, azután hozz egy üveg Littkét
. . . beseperem az egész kaszát. Borzasztó
szerencsém volt, a Muki kollégám meg is
jegyeste, hogy alighanem a Sárím lett hüt-
len, hogy ennyire nyerek . . . bumm! felelt
rá a pesagós üveg . . . gyerekek a Sárím
egészségére!

Ismét osztanak, az adutt szinből a négy
felső kártya nálam, ekkor valaki hátulról a
kezét a válamra teszi, visszafordulok —
az öregem volt.

Az első meglepetésemben felugrottam.
„Hol kószál maga ily késő éjszaka?” kér-
deztem én tőle nagy zavaromban.

— Ast talán én kérdészetném tőled,
de most hagyj abba a játszást, jöjj a laká-
sodra, ma éjjel nálad alszom, most jöttem a
vonattal, (képseld csak, hazudott!)

— Fiuk, egy diskkrét ügy, servustok

mivel a katona főorvos ur a mérték alatt
„untauglichot” mondott, tehát az sem legény.
sem ember nem lehet, csupán egy tisztelt
férfiu, mondjuk egy Kerekes András . . .

Folyik Baranyában a legényválogatás,
mely már férfi népeknél olyan is mint leá-
nyoknál a háztűznéz, van olyan ki beválik
közülök, de van aki még a maga kenyerén
sem kell, pedig sokszor ez a legtöbb, ami
egyik legszomorubb statisztikáját alkotja a
satnyult kornak . . .

Pedig akit besoroztak, az sem mindig
egyformán örül a „komisz dicsőség”-nek,
hanem azért a legtöbb hamar vigasztalja
magát . . . Nagyon kurjant, összeveti a bo-
káját, mivel a klumpán tudvalevőleg már
az özönvíz óta nincsen sarkantyú, bokréta a
kalapja mellett s rá kurjantja a régi ver-
bungos nótát:

Én vagyok a legény,
Nem Kerekes András! . . .

A kocsákban aztán megkezdődik a
nagy veszett hejhujjé dáridó, sokszor be is
verik egymás fejét — talán előlegeként a
szomorú, a legkomiszabb dicsőségnek. —
mert ha valamikor, úgy a sorozás napján
vagy estején csak meg kell mutatni a vir-
tust, hogy én vagyok a legény, nem Kere-
kes András, a ki katonáéknak sem kellett
s akinek mátol fogva bizony még a leányok
előtt is nagyban lement az ázsiója . . .

Bizony sok szülőnek, sok édes anya-
nak nedves lesz ilyenkor a pettyes kezken-
dője, mert hát mégis csak keserű sor is lesz
az, ha majd Pistát vagy az Ádámot el is vi-
szik valahová messze idegen földre katoná-
nak, az édes anyai szív bizony könnyen ei-
engedné az ilyen dicsőséget, pedig hát édes
Istenem, kedves néném asszony, az még
csak furcsább volna, ha a Verus vagy piros
képű Magdust, vagy épen azt a kékszemű
Jolánt vinnék el katonának, bárha az eset-
ben tudjuk — bizonyosan nem lenne tiszt-
urakban — hiány? . . .

Napirend 1896. március 12-én.

Naptár: c-ütörtök, márc. 12. — Róm. kath.
Gergely. — Prot.: Gergely. — Görög-kel: (febr.
29.) Kasszián. — Zsidó: Adar 27. — Nap két 6 óra
19 percek. — Nyugszik 6 óra 1 percek. — Hold
két 10 óra 55 percek délelőtt. — Nyugszik 7 óra 17
percek este.

Elindultam vele, kün még azt is mondta,
hogy egyenesen a lakásomra ment volna, ha
általában megirtam volna, hogy hol van az,
de hát a pénzeket és a leveleket is az egye-
temre küldtettem, hát fogalma sincs, hogy
hol lakom, véletlenül betévedt a Báthory
kávéházba és mily nagy volt a csodálkozása,
a mikor engem még éjjel 1 órakor ott talált.

Ilyen zavarban még sohasem voltam,
hogy menjek én haza, mikor nincs hová
menni, ha még nappal lenne!? de most a
lakó otthon alszik . . . Oh Egek, mit tegyek?
Mentem vele, gondoltam, hogy utközben
majd valami mentő gondolat jut eszembe,
elmegyek a Zsófi nénihez, hátha a lakó nincs
otthon . . . Istenem, hátha az sohasem volna
kinn éjjel? Ha pedig otthon van, úgy jöjjön
a minék jönnie kell.

Soha olyan félelmet nem állottam ki,
mint a mikor a János-utcába értünk, várjon
papa, majd előre szaladok, lecsengetem a
házmesternét, gyertyát gyujtok, itt lakom a
4 es szám alatt. Előre szaladtam és csen-
gettem.

— Zsófi néni, édes Zsófi néni csak
gyorsan mondja meg, itthon van a szobám
lakója?

— Nincs ifiur, azt mondta, hogy ma
éjjel nem is jön haza, valakit keres.

Örömben megcsókoltam Zsófi néni
75 éves ábrázatját (utólagosan kirázott a
hideg ettől a csóktól.)

Időjárás: hőmérséklet fagyponit légnymás
746. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet
jelzése szerint változó felhőzet, jelentékeny csap-
adék nélkül, éjjeli fagy, hőemelkedés várható.

Színház: „Lengyel zsidó”, szinmű.
Választói értekezlet az I. ker. választói szá-
mára a törvh. bizottsági tagválasztás ügyében a „Ko-
ro-á”-ban este 8 órakor

Városi közigazgatási bizottság ülése a város-
házán d. e. 9 órakor.

Katonai sorozás vége a hegyhíti járásban.

— (Frigyes főherceg és a mil-
lennium.) Frigyes főherceg baranyai
uradalmát impozáns módon képviselteti a
millennárius ünnepésekben. Minthogy baranya-
megyei földesuraságának első esztendeje ép-
pen a millenniumi évvel esik össze, azt óhajtja,
hogy uradalma a vármegye bandériumában
is képviselve legyen. A főhercegi jószágok
főkormányzója Rampelt lovag, udvari ta-
nácsos leiratot intézett az uradalom igazga-
tóságához az iránt, hogy szólítson fel hat
arra alkalmas uradalmi tisztet, vajjon hajlandók
volnának-e a bandériumban való részvéteire
olyan föltételek mellett, hogy a lovat és
felszerelést a főherceg adja, a diszruhát
pedig saját költségükön tartoznak beszerezni.
E célra azonban személyenkint 200 forintnyi
hozzájárulást kapnak az uradalmi főpénz-
tárból. A diszruha megyszínvörös lesz ezüt-
tel, a főherceg családi címerének megfelelőleg.
Minden lovas mellé két csatlóst is adnak,
az uradalmi cselédek libériájához hasonló,
de minél diszesebb egyenruhával. A főher-
cegi jószágok főkormányzóságától ugyanilyen
felszólítás érkezett a magyaróvári jószág-
igazgatóságához is, ennek Moson vármegye
bandériumában való részvétele végett.

— (Monstre jelentés.) A tegnap
délelőtt megtartott vármegyei közigazgatási
bizottsági ülésen en block elfogadták az egyes
szakelőadóknak jelentéseit, melyek a lefolyt
1895. évi működésre vonatkoznak és tulnyo-
mólag statisztikai adatokat tartalmaznak. A
vonatkozó miniszteri rendelet meghagyása
szerint azonban az egyes szakelőadók befog-
lalták esetleges javaslataikat és észrevételei-

— Akkor ma egy vendégemmel itt
alszom, kap két forintot, érti?

— Jól van, jól van, jó éjszakát, ezzel
bement, mire az öregem megérkezett, már
büszkén fogadtam az ajtóban.

— Papa ez az én otthonom. Igazán?
kérdé meglepetve az öreg és melyik a szo-
bád? Ez itt jobbra.

— Hogyan, ez a te szobád, hisz ezt
én fogadtam felelő egy hét előtt, a
mikor bejöttem Pestre, hogy megkeresselek
és megnézzem, hogy viseled magad, hogy
lehet ez a te szobád???

Oh fatum — Zsófi néni a saját
öregemnek adta ki a lakásomat.

Dupla fátyolt a következő jelenetre!

Másnap reggel gyorsvonattal vitt haza
az öreg, nem akart többet jogásznak hagyni,
dacára annak, hogy váltig mondogattam
néki, hogy ő az oka, ha nem lehetek aztán
már miniszter.

Itthon aztán egyhangulag folynak a
napok, tegnap a Sáríkával voltam pikniken,
szóba jöttél te is, valami Gizellával hozsák
a lányok, aprehendálólág, a neved kapco-
latba, mi van a dologban?

Egyébiránt más közleni valóm nem
lévén, maradok fájdalommban is szerető ba-
rátod

Eszergomban 1896. március 11.

Gábor.

U. i. Add meg a két forintomat.

ket, melyek a főjelentésben összesítve fognak a miniszterelnökséghez fölterjesztetni és pedig nyolc példányban, hogy minden egyes reaszort miniszter megkapja a maga illetőségét úgy a száraz statisztikai adathalmazból, mint a javaslatokból és észrevételekből. Az alispáni jelentés hat sürgőn tele irt ívet foglal el. Érdekesnek találjuk ebből a következőket kiemelni: „A törvények végrehajtása s főként a legutóbb életbeléptetett törvények végrehajtása annyiban ütközött nehézségekbe, a mennyiben a közigazgatási közegekre rótt, mégis nagyobb részt állami feladatot képező teendők elvégzésére az állam részéről megfelelő erőkről nem történt gondoskodás.“ A járási hatóságok szaporítását szükségesnek tartja a jelentés. A községi pótdók 1895-ben 249.109 frtra rugtak. Legjobban terhelt községek a következők:

Áta földadónál	75%	egyéb adóknál	76%
Uj-Bezdan	72	75	
Vejti	49.2	57	
M.-Bóly	50.1	46	
Geresd	54.1	60	
Pusztafalu	51.1	61	
Bisztrice	60.2	61	
Gödre	51.5	47.2	
Hueztót	72.5	53.5	
Bükösd	55.8	63.4	
Csebény	60.1	64.1	

„A közérkölségi állapotában rendkívül figyelemreméltó jelenség a megye jobb módu, magyarok által lakott, valamint a hegyháti járás egy-két német községében divó egy gyermek rendszer.“ A csendőrség létszáma éppen nem megfelelő. A kivándorlás — csaknem kizárólag Slavóniába — nagy mérvet ölt, különösen ott, hol a nép eddigelészölműveléssel foglalkozott. A pénzügyi igazgató öt éves jelentése még februárban kész volt. Csupa számcsoport az egész, a melynek összesítését annak idejében közöltük volt lapunkban. Sokkal érdekesebb a főorvos jelentése, melyből kiemeljük a következőket: „A szülészetállapota nem felel meg a jogos követelményeknek. A vármegye területén csak 50 okleveles baba létezik, több mint 330 község szülészeti segély dolgában egészen a tanulatlan parasztbábáknak van kiszolgáltatva.“ — Rendszeres bábaképző intézet felállítását hozza javaslatba Pécssett. A difteritisz járvány nagyon gyakori volt és a népszaporodást komolyan veszélyezteti. Nagy hibának tartja a jelentés azt, hogy az óvó eljárásra szükséges költségekről gondoskodva nincsen. Az alig néhány száz forintnyi költségvetéssel dolgozó, a filloxera, házi állatainak betegségei silány termések és rosz terményárak által nagyon is elszegényedett, lakosságukban is megfogyatkozott kis községeink sehogy sem képesek, és elégtelen javadalmazása mellett a vármegye is képtelen arra, hogy a fertőző kórok sikeres leküzdésére szükséges szászakra, de néha ezerekre menő pénzösszegeket előteremtsék, a minek meg természetes következménye, hogy az új kiadásoktól remegő népünk minden lehető utat módot, eltitkolást, letagadást fölhasznál, csak hogy a költségektől meneküljön. Bizonybizony, ezek a jelentések eléggé kiáltóan demonstrálják, hogy pusztulunk, veszünk és

nem igen hisszük, hogy akadjon vármegye, mely árnyék nélkül volna képes bemutatni a fényt, melyből kormányunk dicskoszoruja készül. Szegényedünk, az adók elviselhetetlenek, a földnépe kivándorol, a halálzásai arányok abnormisak, bizony ide nem írott malaszt, hanem radikális segítség kellene.

— **(Kinevezések.)** Ujváry Sándor, pécsi pénzüzigazgatósági segédtitkár a nagybecskereki pénzüzigazgatósághoz titkárrá nevezett ki. Helyébe Grineusz György beregzászi pénzügyi fogalmazó jön.

— **(Katonai hír.)** Freund Lajos pécsi 8. honvédhuszárezredbeli tartalékos alatorvosi gyakornok és Barla Zoltán, pécsi 19. honvédgyalogezredbeli tartalékos hadnagy a honvédség kötelékéből elbocsájtattak.

— **(Áthelyezett segédlelkészek.)** Kirschane Ödön püspökbovádi és Mason Lipót püspökszenterzsébeti róm. kath. segédlelkészeket az egyházmegyei főhatóság kölcsönösen áthelyezte.

— **(Halálozás.)** Varga István, a gyönki ev. ref. algimnázium aligazgatója ötvenkilenc éves korában meghalt. Temetése nagy részvét mellett ment végbe.

— **(Katonai lövésár Pécssett.)** A pécsi 8-ik honvédhuszárezred pótlovazó bizottsága jövő hó 4-én a Lakits-laktanyában katonai lövésárt tart, a mely alkalommal katonai célokra alkalmas 4-8 éves, 158-166 centiméter magas lovakat fognak megvenni 260-325 frt vételárban. A lövésárt ajánljuk iótartó gazdáink figyelmébe.

— **(Uj vicinális.)** A kereskedelmi miniszter ifj. gróf Zichy János és Rózsa Károly vállalkozóknak Felső-Báránd és Külső Kajlor pusztá közt kiindulólag Soponya, Nagy Láng és Káloz községek érintésével, Kis- és Nagy-Hörcsökön át egészen Sárboárdig, illetve Déghen át Szilas-Balhasig vezetendő helyi érdekű vasutára az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(Eljegyzés.)** Tegnap tartotta eljegyzését Cserecsny és Géza honvédhuszár hadnagy Schunk Emmi kisasszonnyal, néhai dr. Szemák Antal, volt pécsi reáliskolai tanár mostoha leányával.

— **(A jogakadémia márc. 15-iki ünnepe.)** A pécsi jogakadémia ifjusága március tizenötödikének megünnepeleésül szombaton, a nagy nap előestéjén, a Széchenyitérten este 6 órakor emlékünnepet rendez, melyre falragaszok útján hívja meg a polgárságot.

— **(Változások a közkórház orvosi karában.)** Pécs város és Baranya vármegye törvényhatóságainak áldozatkészségéből a Pécsvárosi közkórházzal kapcsolatosan létesített bábaképző-tanfolyam tanárául Schwarz Frigyes dr. kórházi főorvos kinevezetvén, helyette a közkórház belgyógyászati osztályának vezetését főorvosi minőségben Pick Ignác dr. tb. főorvos vette át, kinek helyébe a sebészeti osztály élére Schmidt Antal dr. kórházi orvos lépett. Es előléptetések által megürült kórházorvosi állásra Kenessey Aladár dr. lett kinevezve.

— **(Tolnavármegye bandériuma.)** A millennárius hódoló fölvonulás bandériumához Tolnavármegye tizenhat tagból álló uri lovasszakaszt küld, melynek zászlótartója

Perczel József lesz. A zászlótartó a vármegye színeivel összehangzásban levő díszmagyarba fog öltözni; lovának felszerelésére nézve pedig érintkezésbe lépnek Vágó Pál festőművészszel és ennek meghallgatása után rendelik meg a lőfőlszerelést és a zászlótartó vállszalagját, valamint azt az emlékszalagot is, melyet a megye régi zászlajára a millenniumon való szereplése emlékére fognak illeszteni. Ez a zászló a régi nemesi sereg fölszentelt zászlaja, mely 1742-ben készült. Mária Terészia királysága idejében két ízben fordult meg a csatatéren, utóbb 1792. évben I. Ferenc király uralkodása alatt a nemesi felkelő sereg ismét a történeti nevezetességű jelvény alatt vett részt az inzurrekcióban; 1867-ben pedig a megyei banderium ugyanezen zászló alatt jelent meg a koronázás nagy ünnepén.

— **(Himen táblája.)** A pécsvárosi anyakönyvvezetői hivatal hazasulandók kihirdetési tábláján mult csütörtöki közlésünk óta a következő új jegyespárok nevei olvashatók: Szalay József, róm. kath., Görgeteg (Somogy megye) — Wesseli Emilia, róm. kath., Pécs;

dr. Zöld Sándor, róm. kath., Pécs — Halász Irén, ág. ev., Pécs;

Tritsch Manó (Ágoston, Ferenc) róm. kath., Cilli (Stájerország) — Suha Stefánia (Anna, Mária, Friderika) róm. kath., Pécs; dr. Ödönfi Mayer Elia (helyesen Miksa) izr., Budapest — Schwartz Friderika, izr., Pécs.

— **(Nőegyleti közgyűlés.)** A pécsi jótékony nőegylet f. hó 29-én (vasárnap) tartja közgyűlését az egyesület Deák utcai helyiségében. Tárgysorozat: 1. Választmány jelentése és pénztári kimutatás 1895. évről. 2. A számadások felülvizsgálására három tagú bizottság kiküldése. 3. Az 1896. költségvetés megállapítása. 4. Esetleges indítványok. A gyűlést az egyesület elnöke, Pallavicini Ede őrgrófné, szül. Mailáth Etelka hívta össze.

— **(Zár alá helyezett községek.)** Hosszu Hetény, Beremend, Rác-Petre, Monostor, Devecser és Kassa községek az ottani szarvasmarhák közt járványosan fellépett száj- és körömfájás miatt alispáni rendelettel zár alá helyezettek.

— **(Közgyűlés.)** A „Pécsi Polgári Daloskör“ folyó hó 22-én délután tartja a „Vigadó“-ban X. évi rendes közgyűlését a következő tárgysorozattal: 1. Évi jelentés. 2. Az évi számadás megvizsgálásáról jelentés. 3. Tisztujtás. 4. Indítványok.

— **(A győr-veesprém-dombóvári vasut.)** Ennek a vasutnak ügyében, melyet a kereskedelmi tárca költségvetési vitájában olyan sürgőn emlegettek — mint értesülünk — érdekes fordulat történt. A vasut eredeti engedményese, Festetich Andor gróf tudvalevőleg miniszterré való kinevezésekor a concessziót átadta két vállalkozónak, a kik a vasutat időközben ki is építették s részben már üzembe is helyezték. Mialatt Festetich Andor gróf miniszter volt, az érdekelt városok és községek a legnagyobb jóakarattal viseltettek a vasut iránt s azt minden módon támogatták. Így történt, hogy Veessprém városa 60,000 frtnyi támogatást szavazott meg és elhatározta, hogy a pályatesthes szükséges területeket és anyagszereket is ingyen engedi át a vasutvállalatnak. Est a határozatot a

vármegye törvényhatósági közgyűlése 127/95. számú határozatával megerősítette és jóváhagyás végett a kormányhoz terjesztette fel. Időközben azonban Festetich Andor gróf miniszersége megszűnt és egyszerűen megcsúszott a vasut iránt való jóakarát is. Ennek tanúsága az, hogy Dániel Ernő kereskedelemügyi miniszter 87,780. számú határozatával Veszprém városnak és a vármegyének határozatát egyszerűen megsemmisítette. Ennek a megsemmisítésnek bizonyára maguk a veszprémiek fognak legjobban örüvendeni.

Sárköziék bandája.

(A tegnapi délutáni tárgyalás folytása.)
— Saját tudósítónktól. —

Tegnap lapunk zártakor a tárgyalás még tovább folyván, arról ma a következőkben számolunk be:

A nyolcadik esetből kifolyó orgazdaságra tért át ezután a törvényszék. Knittl Mihály, alsó-nánai lakosnak adták el ugyanis Sárköziék az ellopott bundát. Knittl a vádlottak közül kimutatja Sárközi Gombai Pált és Sárközi Jánost, mint a kik neki eladták a bundát. Knittl Mihályné Wagner Katalin szinte megmutatja a „Pali“-t, mint a bunda eladóját, a mire Sárközi Gombai Pál egyre azt hajtogatja:

— Én? Én nem voltam! Hazsudik, tekintetez uraim!

Pedig az asszony szemébe mondja, hogy azzal biztatta a megvételre, hogy csak vegye meg, hiszen olyan messziről való az, hogy két vizen kellett átmennie érte.

Elnök a tárgyalást öt percre felfüggesztvén, a mely idő alatt a hallgatósággal zsufoláig megtelt terem kiszellőztették s a lámpákat meggyújtogatták, következett Placsintár Miklós nagyszentmártoni lakos kihallgatása, a ki Nagykikindán azt vallotta, hogy 1892-ben Staneszku Mihály vett egy szerb mellőzöt. Megismeri Sárközi Sándort és Gombai Pált, a kik a vásáron szintén jelen voltak. Vass István volt perjámosi csendőrmester nyomozott ez ügyben s a bajnai révénél a révészfia vezette a 11 cigány átvonulásának a nyomára s ment Báltassék felé, honnan a Dolina-csárdához, majd Apátiba ment, onnan Zeibrik felé s át Cikóra, mindenütt üldözve az előtte menekvő cigányokat, a hol Sárközi (Farkas) Sándort és társait meglepte egy hársban s elfogván őket, a község házára kísérte mind az egész bandát, mely 10—11 emberből állott. Majd Apátiba kísérte őket s ott hagyta községi fegyveres őrök felügyelete alatt, megbilincselte kezekkel. Itt reggelre megszöktek a községi fogházból s ő üldözvén őket, Sárközi (Farkas) Sándort bal karján lötte s ez utóbbit és Kolompárt elfogta, de a többinek nyomába se juthatott. Bajánál ladikon szállította őket át Nagykikinda felé, hol szintén szökést kíséreltek meg, a ladikból mindkettő a vízbe ugorván, de ez már nem sikerült nekik s így át lettek adva a nagykikindai kir. törvényszéknek. Tanu élvezetesen, igen folyékonyan adja elő a cigányok elfogatásának történetét, melyért különben kitüntetés is kapott s Sárközi (Farkas) Sándort és Kolompárt felismeri a vádlottak között, sőt Gombai Pált és Sárközi Pétert is, a kik elkeseredve törnek ki:

— Nem jól lát! Fusson ki a seme világa! Jó nissen meg a semembe, nem ismer meg ugye, hátározottan?

Sárközi (Farkas) Sándor tagadja a szemébe mondott tényállást s az egész banda tagad, mintha „könyvből olvasná.“

Zsorc János, volt perjámosi csendőr, a ki Vass csendőrmesterrel együtt nyomozta a cigányokat, lényegében megerősíti a csendőr-

ormester vallomását és ő is megismeri Sárközi (Farkas) Sándort és Kolompárt, a kik megint csak elkezdik a régi nótát:

— Nem jól lát! Én nem ismerem; engem meg nem fogott el sohase!

Jelliasich István dr. törvényszéki orvos konstatálja, hogy Sárközi (Farkas) Sándor mellén van sebestülés, karján pedig szurási seb látható.

Pilger Henrik, apáti lakos, a cigányok elfogatására nézve ad elő lényegtelen vallomásokot s az a fontos vallomásából, hogy Sárközi (Farkas) Sándort véresen találták meg egy bokor alatt s úgy fogták el a község lakosai. Megismeri Kolompárt is, a ki azonban tagadja, hogy ott lett volna s szinte elkecseregetten hajtogatja:

— Megvakítja az isten ugye is, a ki én rám vall ártatlanul!

Werner Mihály elismeri hogy Knittl Mihálynótól vette a bundát; Vujkovich Antal szabadkai rendőr pedig a kantárokat kinyomozó házkutatás részleteit adja elő, hogy a cigányok mutatták meg az orgazdák házáit. Emlékezik és megismeri Sárközi Pétert, Gombait és Sárközi Jánost. Sobsich Felix, előbbinek rendőrtársa, szintén megerősíti Vujkovich vallomását. László György csendőrmester vezette a ludasi pusztaán a nyomozást Töllyi csendőrszakaszvezetővel együtt, a kik igazolják a nyomozás lefolyását. Gadányi Ferenc mohácsi rendőr szintén jelen volt a cigányok kihallgatásán s vallja, hogy beismerték azok a lopást. Górcsicsán János, mohácsi lakos, szintén így vall.

Scheyer Jakab, Placsintár Miklós, Vass István, Zsorc János, Pilger Henrik, Vujkovich Antal, Sobsich Felix, Sztaneszku Mihály és Juon a közbíró indítványához képest meghiteltetvén, közbíró az orgazdákra vonatkozólag kijelenti, hogy elejti a vádat Szorád Lukács, Német János, Sebők Ferenc, Gulyás Antal, Sebők Vince, Fabián Ferenc, Krasz Jakab, Bekő István, Reisz József, Kata Péter, Haypál Lajos és Csonka Szabó István irányában és hasabocsájtásukat indítványozza; Knittl Mihály és Knittl Mihályné ellen fentartja a vádat. Werner Mihály pótlólag szintén meghiteltetvén, a vég tárgyalás este 6 óra előtt erre a napra bevégeződött, hogy ma szerdán tovább folytatassák.

Harmadik nap.

Mai napra 3 büneset letárgyalása volt kitűzve. Ezek közt első Varga Lajos kárára elkövetett lopás büntette, melynek elkövetésével vádolt Sárközi Gombai Pál, Sárközi (Jóka) János, Sárközi (Cikói) József, Sárközi Bundás József és Kolompár Jánost bevezették a börtönörök.

A selyemhernyópeték elrablói.

Varga Lajos szegzárdi állami selyemtenyésztési tisztviselő 1893. ápril 20-án egy kocsin 3 láda selyemhernyópetét szállított Szegzárdról Báltassékre, a mikor Várdomb környékén a cigányok a kocsi hátuljához lopózva, lelopták a ládákat, persze azt hívnék, hogy gazdag zsákmányra tesznek szert. A selyempeték ugyan 1000 frtot értek, de a cigányok mi hasznát se vették s a lopással felszűlvén, a ládákat üresen hagyták az uton.

Sárközi Gombai Pál tagadja a lopás elkövetését; Sárközi Bundás József és Sárközi János (Jóka) szintén nem tudnak a dolgról semmit. Sárközi József, a cikói, valamint Kolompár József szintén azt állítják, hogy büntelenek ez ügyben.

Elnök ekkor előbb tartja vádlottaknak az elhalt Sárközi Szepi vallomását, melyben az leírja a lopást és vádlottakat társaiul megnevezi, a mire a vádlottak mind azt felelik, hogy nem tudnak róla semmit.

Töllyi Pál csendőrszakaszvezető ez ügyben nem nyomozott s így kihallgatása fe-

leslegessé vált, valamint a báltasséki előjáróság tagjai sem hallgattattak ki, mert nem tudnak ez ügyre vonatkozólag semmit. Így rövid idő, alig fertály óra alatt, ez ügy tárgyalása bevégeződvén, következett Aut Mihályné báltasséki lakosnő kárára elkövetett betöréses lopás tárgyalása, melyet Sárközi Mihály és Sárközi Miklós követtek el.

Új bűnösök.

1893. június 7-én betörték Autné lakásának ablakát a tettesek, éjnek éjadján, s onnan 50 frt értékű ágyneműt elloptak s még azon éjjel el is adták Kostyák Andrásnak és nejeének, valamint Tarnovszky Józsefnek az ellopott ágyneműek egy részét.

A betöréssel vádolt Sárközi Mihály és Sárközi Miklós új szereplők a bűnper folyamán, a kiknek szereplése azonban a többiek működésétől teljesen különválasztható.

Káros Aut Mihályné előadja a betörés elkövetését s a felmutatott ágyneműekben sajátját ismeri fel.

Sárközi Mihály, báltasséki születésű, 24 éves, nős, gyermektelen „napszámos“, Pécssett és Szegzárdon 2 évig ült már a börtönben. Kihallgatásakor előadja, hogy három ismeretlen embernek megmutatta az utat a faluba s megvárta őket a falu végén, hova mikor visszajött a három rác cigány, az egyik 2 frtot adott neki. Látta, hogy vittek nagy batyukat a hátukon, melyekben bizonyosan a lopott ágyneműek voltak. Ő mit sem tud a betörés felől. S hogy a csendőroket mért vezette el Tarnovszky Józsefékhez: arra azt feleli, hogy kintozták és muszáj volt neki a legelső házhoz bemennie, a melyiket épen előtalált. S arra nézve, hogy hát a betörés részleteit miért tudta elmondani a csendőrségnek, azt feleli:

— Hisen odavalósi vagyok!

— A betöréshez valósi? — kérdi az ügyész.

— Nem; Báltassékre s csak tudom, a mi a faluban történik!

Sárközi Miklós, a II od rendű vádlott, báltasséki születésű, 46 éves, nős. 1 gyermek atyja, szintén „napszámos.“ Azt mondja, kénytelen volt a csendőrök kintzása miatt a bejórésat elismeri, ugy, amint azok elébe mondták. Kostyák Andrásékhoz, a hol eladták az ágyneműek egy részét, szintén muszájból vezette őket.

— Találtunk egy házat, sip és nagy volt s ijedségemben rámutastottam, hogy ne kinozzanak tovább.

Arra pedig, hogy mikép tudta megmutogatni a betörés színhelyén a részleteket, azt felelte, hogy Mihálylyal össze volt kötve a két keze s azt kellett mutatnia, a mit Mihály mutatott.

— Hisen ha a Miska a kutba ugrott volna, nekem is utána kellett volna ugrani! A cikói Sárköziéket különben se ő, se Sárközi Mihály nem ismeri.

Kostyák András báltasséki lakos azzal van vádolva, hogy 4 zsák tollat vett a lopott portékából a tolvaj cigányoktól 15 frtért. Ezt a csendőrségnél beismerte, de azért, mert félt, hogy kinozni fogják. A két vádlottat nem ismeri.

Kostyák Andrásné szintén tagadja az orgazdaságot s azt mondja, hogy a tőlük elvett ágyneműeket még az anyjától kapta s csak azért vitték el tőlük a csendőrök, mivel Sárköziéket azt vallották, hogy nekik adták el. Büntelen ő is, mint az ura.

Tarnovszky Józsefnél dunyhát foglaltak le a csendőrök Alsó-Nyéken, szintén csak azért, mert Sárköziéket azt vallották, hogy neki adták el ágyneműt. A dunna a saját feleségeé.

Kunsztmann Orbán báltasséki városi rendőr kísérte a nyomozó csendőröket Kostyák Andrásékhoz s vallomása szerint Kostyák Andrásék beismerték, hogy a párnákat vették a cigányoktól.

Szabó Tivadar, előbbinek rendőrtársa, szintén megerősíti előbbi tanu vallomását, a mire Kostyák és Kostyákné azt mondják, hogy :élelemből adták elő a saját vánkosaikat s azt mondták, hogy azok a lopott vánkások.

Tóth János Tarnovszkyékhoz kísérte a nyomozó csendőröket s előtte adták elő azok a lopott dunnát.

Nádi István Tóth János vallomását erősíti meg; előtte a csendőrök Tarnovszkyt nem bántalmasták.

Föltizenegy felé járván az idő s nagy hőség lévén a zsufolásig megtelt tárgyalási teremben, elnök az ülést öt percre felfüggesztette.

Szünet után Tölly Pál csendőrszakaszvezető kijelenti, hogy ez ügyben nem nyomozott, de igenis László báttaszéki csendőrmeister csendőrei, kiknek csak jeleléseiből tud valamit a dolgról. Fodor mohácsi csendőrmeister Sárközi Miklósról vonatkozólag előadja, hogy azt az ő rendeletére fogták el a csendőrök Szegsárdon, csak azért, mert az is Sárközi nevű s mert Sárközi Szepi vallott Miklósról és Sárközi Mihályra.

Ezután a 12 ik esetre tért át a törvénytörés, mely Höffer Adolf báttaszéki lakos kárára 1893. ápril 15-én éjjel elkövetett lopásból áll.

A baromfitolvajok.

Ezt már Sárközi Sándorék követték el, ellopván Höffer Adolf báttaszéki állomásfőnök tyukóljából 23 récét és 17 tyukot, 23 frt értékben, feltörvén a tyukolat s a mellett egy másik ólat is, melyből valószínűleg egy pár fiatal bárányt akartak ellopni, a melyek azonban épen akkor más ólban voltak elzárva.

Káros előadván a lopást, Sárközi Gombai Pál, elsőrendű vádlott, ismét csak a régi nótát kezdte fujni, hogy nem tud a lopásról semmit s a csendőrök olvasták fel neki „könyvből“, a mit beismert előttük. S hogy a vizsgálóbíró előtt is beismerte volna, arról sem tud semmit, el volt kábulva, mint rendesen.

Közben az ügyész indítványára Kunsztmann Orbán, Szabó Tivadar, Tóth János és Nádi István előbbi ügyben szereplő tanuk meghiteltetvén vallomásaikra, kikapták tanu dijaikat és elbocsájtattak, valamint Kostyák András, Kostyák Andrásné és Tarnovszky József is, ez utóbbiak azzal, hogy a jövő hétfőn újra megjelenjenek.

Sárközi Bundás József nem tud a baromfilopásról semmit.

Sárközi Cikói József szintén ezt hangoztatja, a ki után

Sárközi Péter hasonlóképen tagad, valamint

Sárközi György is, a ki Báttaszéken soha se járt.

Kolompár József nem volt Sárközi ékkel, nem is járt Báttaszéken ő se.

Sárközi Sándor, az öreg, nem vett részt a lopásban, csak bűnrészeséggel van vádolva, mert a lopott csirkéket nála ették meg Gombai Paliék. Tagadja, hogy tudna a lopásról valamit; ő akkor épen Nagykikindán volt fogva.

Ezt a körülményt elnök konstatálja is a törzskönyvből s így az öreg Sándor büntelése kivilágolt.

— No lássa Sándor, ha nem lett volna ekkor Nagykikindán bezárva, nem sült volna ki az igazság! Minden kárban van haszon, ugye? Szól az öreghez az elnök.

Ezután felolvastattott Sárközi Szepi vallomása, melyben beismeri a lopást és meg-

nevesi a társait. A mire vádlottak haragosan törnek ki:

— Haszudott az! Etették, itatták sivarral a csendőrök a Sepit, azért vallott ránk.

Tölly Pál báttaszéki csendőrszakaszvezető Sárközi Szepi vallomása alapján fogdosta össze a tetteseket, a kik előtte beismerték a lopást.

László Mihály és Fodor csendőrmeisterek szintén hasonlóan vallanak s Cikóra is elkísérték őket, aztán meg Báttaszékre a vasuti állomáshoz, hol Sárközi Szepi bevallotta Höffer Adolf előtt is, hogy ő követték el a lopást, a mit a vádlottak tagadnak.

Höffer Adolf káros és tanu vallomására megeskettetvén, a végtárgyalás anyaga a mai napra kimerített s annak folytatása délelőtt háromnegyed 12 órakor holnapra (csütörtökre) halasztott, a mikor is a bűnper tizenharmadik esete fog tárgyalatni, melyben nem több mint huszonöt vádlott szerepel.

A beosztás mellett, mely szerint a monstre-pör tárgyalása körülbelül szombaton ér véget, a vád és védbeszéd a jövő hétfőre várható, az ítéletet kedden szövegesi meg a bíróság s szerdán hirdetik azt ki a vádlottak előtt; így tehát kerek kilenc napon keresztül foglalkoztatja a cigányok tolvajbandája az igazságszolgáltatás férfait.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése márc. hó 11-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az igazságügyi tárca költségvetésének tárgyalása folyt. Lits Gyula és Okolicsányi László felszólalásai után, a kik nem fogadják el a költségvetést,

benne lakmározó verebek sokasága rebben fel ijedten a levegőbe, egy kerülőt tesz a magasban s aztán más helyen újra meg szállja a kukorica-tengert, melynek sárga harmoniáját csak néhol zavarja meg egy-egy piros cső villogása.

És sehol mást nem látni fekete földnél, kukorica-tábláknál s itt-ott fehérlő tanyaházak füstös kéményeinél. Nincs semmi már a pusztá nyáris zajából, mikor nóta veri fel kora hajnalban a mezőt és nóta hangzik későn este is a lobogó pásztortűzek mellett, furulyaszó és bőrduda hangjainál.

Kezdi megszállni a pusztát a még messze levő tél unalmassága s első hirnökeként előtűnedeznek a fekete varjak, tarka csapatokban járva végig a letarolt földet, kutatva valami hulladék után.

Arra alább, az országut mellett elfutó patak medrét hervatag levelű szomorufűzek és bodzafák árnyalják s a mederben lassan ballagó sekély vízbe behullatják száraz leveleiket, illatos virágaikat, melyek megiszaposodva egész hinárt alkotnak a rövidéletű tiszavirágokkal egyetemben.

Az ég magasságáról lassankint a mennybolt pere-mére leszoruló nap — érezvén, hogy sugarai nemsokára elvesztik gyújtó lángjukat és csak hideg fénynyel fognak ragyogni — összeszedi minden erejét és olyan forrósággal tűz le a pusztára, mintha fel akarná a tarlót gyújtani. Persze, ezzel csak azt éri el, hogy hamarabb szárad a kóró, a bokor, a levél, a fű és a virág s a szélnek alig akad baja, hogy letépje azokat, első fuvalatára zörögve zizegve esnek azok hatalmába s viheti őket magával végig a pusztán, a hová szeszélye akarja.

még talán el is tudja feledni Vas Arankát és Pankotai Évit is egyformán.

E percben felnyilik az ajtó s belép rajta Évi. Az arca pipacspiros s a szemei szinte villámlanak a haragtól. Az ajtót beteszi maga után és a kandalló melletti székbe dobja magát, miközben szebkendőjével legyési kipirult, lángoló arcát.

— S azok még dalolnak odabent! No már es nem illik tőlük; hagyhatnák a jókedvüket későbbre is!

Csak ugy magában mondja ezt a leány s rá sem néz Saulra.

— Ne haragudjék rájuk, Évike. És aztán miért is ne lenne jókedvük?

— Miért?! Pattan fel Saul szavaira a leány. Hát hiszen maga talán nem ma jött haza az édesapja temetéséről? Ha én valakit szeretek, nem mulatok akkor, ha annak bánata van!

Saul agyában egyszerre különös gondolat fogamsott meg. És felkelt, oda ment Pankotai Évi elé s még a keze után is nyult a kezével, a hogy kérdeste:

— S maga szeret engem, Évike?!

Mint a gyermek, a kit csinyen kapnak, olyan ijedten ugrott fel a leány a székről s még a kezét is elrántotta az ifju kezének érintése elől.

— Én!? . . . Ki mondta ezt magának?! Hahaha! Ne tréfáljon, Dömeházi ur, mert igazán még nekem is jókedvem lesz. Hát tud még egy ilyen gyerek, mint én, szeretni? S aztán meg mi is az a szerelem? . . . Mi látjuk egymást ma, s talán nem is látjuk többé, ha én kimegyek a pusztára, maga meg el valamerre, tudom

Ugron Gábor hatalmas vádbeszedet mondott Zsittvay Leo, a budapesti kir. törvényszék elnöke ellen. Kifogásolja ennek eljárását, mert a vezetése alatt lefolyó tárgyalásoknál a bíróság és az ügyvédek közt folytonosak az összeütközések és pedig azért, mert Zsittvay terrorizálta a védőket és a tanukat Fölhozza ifj. Ábrányi Kornél bűnpörét, a mikor Zsittvay azt mondta Czárán vizsgálóbíróknak, hogy „Miért nem tartóztattate az egész bandát?” Tudniillik a „Pesti Napló” szerkesztőségét. Fölhozza a Csolics-féle bűnpört, midőn Zsittvay a tárgyalásra belépő jegyet kérő Fayer László dr. egyetemi tanárt, a „Jogtudományi közlöny” szerkesztőjét azzal utasította el, hogy szaklap szerkesztőjének ott nincs helye. Kérdezi ezek után a minisztertől, vajjon tudja-e, hogy Zsittvay ideje alatt az elnöki letételek körül a legnagyobb rendtelenségek voltak, továbbá, hogy a vizsgálati foglyok csakis a megszüntető végzés után tíz nap múlva bocsáttattak szabadon? Nem érti, hogyan és miképpen lehet ilyen embert előléptetni?

Erdély Sándor védelmébe veszi Zsittvayt. A bíróságra nézve kijelenti, hogy közte és a kereskedelmi miniszter közt nézeteltérés nincs. Kéri a javaslatok mellőzését.

Polónyi Géza a maga és a Visontai javaslatát ajánlja elfogadásra.

Erdély igazságügyminiszter válasza után, bár a többség a javaslatokat mellőzte, a költségvetést azonban általánosságban elfogadta.

A részleteknél Pogrányi József és Meskó Lajos szólaltak föl.

Holló Lajos a Vágó féle abban maradt diszmenet tárgyában interpellált.

Lukács László pénzügyminiszter Hegedüs Sándornak megnyugtató választ ad.

Bánffy Dezső b. miniszterelnök a Vágó féle diszmenetre nézve azt válaszolja, hogy a hatvan tagú Országos bizottság egyhangulag kimondta, hogy a felvonulás nem illeszthető bele abba a közjogi felvonulás keretébe, mely a korona előtt megy végbe, ezért utasította a társadalmi térre, a melyen maga részéről is szívesen segítyez.

Holló és Bánffy viszonválasza után az adott feleletet a Ház tudomásul vette.

Szünet alatt Polónyi átadta Erdély miniszternek az aktákat, mely bizonyítja, hogy a temesvári törvényszék végzését az osztrák hatóságok nem respektálták. A miniszter kijelentette, hogy a temesvári törvényszéket felelősségre fogja vonni, a miért elmulasztotta a megtorló lépések megtételét

TÁVIRATOK.

— **Szinész-kongresszus.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A szinészegyesület közgyűlése elfogadta Kafka Lászlónak és a szolidáris tanácsnak lemondását a temesvár-pozsonyi ügyből kifolyólag.

— **Goluchowszky Berlinben.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Goluchowszky külügyminisztert Vilmos német császár tegnap este hét órakor külön kihallgatáson fogadta, utána pedig a császárné. Mára a császári párhoz volt hivatalos dejeuner-hez.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó

Hirdetések.

Cs. és kir. szab.
Zentler-féle

férfi és gyermekruha-
 raktár Pécsen, király-
 utca, Bazár épület, a
 városházával szemben.

„Millenium-
 öltönyök”

a legújabb és legdiva-
 tosabb

Lodenposztóból

a legdusabb választék
 ban, továbbá tavaszi
 felöltők, felső kabá-
 tok, haveloc, és öltö-
 nyök a legfinomabb
 angol és francia szö-
 vetekből bámulatos ol-
 csó árakon ajánl a

ZENTLER-féle

cs. és kir. szab. uri és gyermekruha-
 raktár

Pécsen, Király utca 1. sz., Bazárépület.
Figyelmeztetés! Ezen legújabb loden-
 szövetek általánosan elismert tartósága
 által azon kedvező helyzetbe vagyok,
 hogy annak minősége valamint olcsó ára
 folytán minden külföldi és fővárosi leg-
 nagyobb hasonló cégekkel versenye-
 zek!

is én, hová? . . . Még meg se ismer, ha valamikor ta-
 lán találkozunk!

Gyorsan, szinte félve, hogy nem lesz bátorsága
 hozzá, mondta el ezt Pankotai Évi. A piros arca las-
 sankint sápadt lett ezenközben s a szeméit nem emelte
 fel az ifjura egy pillanatra sem. Mikor aztán eimondta,
 megindult, hogy kifelé menjen.

De Saul most elkapta a kezét. És nem engedte
 menni, hanem visszavonta oda a kandalló mellé és bele-
 ültette a puha karosszékbe, honnan olyan ijedten
 ugrott fel.

— Ne, ne menjen még, Évike. Lássá, én szeretem
 magát. Szeretem, akár csak a Jolánt, a nővéremet. És
 higgye el, félttem is. Félttem, mert olyan különös a lelke,
 a mit nem tudok megérteni. Igerje meg nekem tehát
 most, hogy ha valamikor, majd később, mikor már nem
 mondja azt magáról, hogy kis leány s hogy nem ismeri
 a szerelmet, mondom, ha majd ekkor találkozik velem,
 akkor is úgy fog irántam érezni, mint most és elfogad
 barátjának, ha segítő jóbarátra lesz szüksége.

A leány hallgatta Saul szavait csendesesen, nyugod-
 tan s aztán odanyújtotta neki a kis, fehér, puha kezét.

— Igerem, Dömházi ur. És azt hiszem, jó is lesz,
 ha lesz egy tanácsadóm; mert ez az én bolondos fejem
 nem visz engemet a jóra! . . . Hanem megyek már be
 a néniékhez; mert még majd utánam jönnek.

És ezzel felugrott a székről s kisietett, mintha félne,
 mintha nem merne továbbra is Saullal egyedül maradni.

Az pedig úgy érezte, hogy levegőre van szüksége,
 mert valami forróság perzseli az egész lényét. S kiment
 a szobából, a konyhán keresztül, a folyosóra s kalapját

feltolva homlokáról, odaengedte azt a hűs, hideg téli
 szél jóleső, kijózanító csókjainak.

Amint ott állt, tele tüdővel sziván magába a friss
 levegőt, felnézett az égre. Csillagos volt az most már,
 tele millió és millió csillaggal. Közöttük egy sziporkázó
 fényűnek egyszerre csak halványodni kezdett a fénye
 s aztán szédületes gyorsasággal indult meg az ég ivén
 és lefutott, egy utolsót lobbanván tűzsugarával.

A néma éjszakába pedig belekondukt a harangok
 ércszava s zúgva-búgva hömpölygött végig a fagyos,
 hideg csendben.

Talán épen a Vas János tanácsos ur lelkiüdvéért
 harangoztak.

NEGYEDIK FEJEZET.

A pusztán végigszánt már a szeptemberi szelelő.
 Szem meddig elláthat, letarolt, kopasz földek mindenfelé;
 a termés régen bent van már a csűrökben és magtárak-
 ban, s most az őszi szántásvetés alá egy darabig pihenni
 hagyják a földet, hadd legyen rajta szabad járása gyoro-
 lábú tapsifülesnek s vörhenyes tűzokrajnak, a melyek
 után vasárnap délutáni pihenőkép nem egyszer halálos
 fáradtra csatangolja magát a gazda.

Csak a fehérsárgás levelű kukorica áll még a
 szárán, egész táblákban emelkedve ki a fekete föld
 egyhangú kopaszágából, s amint végigzörgeti a szél,

A legkitünőbb

és

legolcsóbb

hektograf-

anyag

kapható

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utcza sarkán.

Pécs környékén azonnali átvételre kerestetik 300—1000 holdig terjedő

bérgazdaság.

Czim a kiadóhivatalban.

Pécssett, egy (négy külön lakásból álló)

uj bérház

8500 forintért szabad kézből eladó. A lakók jelenleg 625 forint bért fizetnek. Czim a kiadóhivatalban.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

Védjegy. Védjegy.

Védjegy. C. Brády

Mária-

czelli

Gyomor-

cseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajoknál, névtelülözhetően és ártalmatlanul ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, fejfájás, savanyú, felbőgés, hasmenés, gyomorégés, lecsúszás, nyálkiválasztás, sárgaság, under és hányás, gyomorgörcs szűkülés.

Hathatós gyógyszernek bizonyult fejtájszáj, a menyinyben ez a gyomortól származott, gyomortürelhetőségi étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámor-rheidák.

Említett bajoknál a **Máriaczelli gyomorcseppek** évek óta kitűnőnek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár: **Török József** gyógyszerháza Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (C. Brády) és ezen szavakkal: „Valódiságát bizonyítom”.

A **Máriaczelli gyomorcseppek** valódián kaphatók.

Pécssett: Irgalm. gyógyszer., Zeiga László gyógyszer., ifj. Er-reth János gyógyszer., Sipócz István gyógyszer. és Göbel Kál-mán gyógyszer. Pécsváradon: Dvoraky Béla gyógyszer., Siklóson: Petrasch gyógyszer. és Szent-györgyi M. gyógyszer. Szi-getvárott: Salamon Gyula gyógyszer. és Visy Sándor gyógyszer.

Kathreiner-féle

KNEIPP-MALÁTA-KÁVÉT

Mindenütt kapható - A kiló 25kr.

Mi a Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé?

Valódi egészségi és családi kávé, mely Kathreiner gyártási módja által a kedvelt valódi kávé ízét nyeri. Eltekintve egyéb előnyeitől, már ez okból különbözik ezen maláta-kávé minden más hasonló gyártmánytól.

A Kathreiner-féle kávé a legiz-letesebb, legegészségesebb és legol-ésőbb pótkávé. Természetes tiszta gyártmány egész szemekben, miért is felette előnyösen használható, az örölt s es ekből a vevő közönség által nem

ellenőrizhető pótkávéval szemben, melyek hatósági vizsgálatok tanúsága szerint gyakorta idegen anyagokkal hamisítvák.

Először csak harmadrészen, később felében adhatjuk a Kathreiner-kávét a valódi kávéhoz, s így az egészségre megbecsülhetetlen hatása mellett minden háztar-tásban jelentékeny megtakarítást eszközölhetünk.

A Kathreiner-féle kávét a legelső orvosok ajánlják, s az ugy nyilvános intézetekben, mint családok ezrei körében naponta jönnek bizonyul. Sőt magában, asaz valódi kávé hozzáadása nélkül használva, a Kathreiner-féle kávé a legjobb erősítő szer és a legegészségesebb, legkönnyebben megemészthető és egyszerűen a legizletesebb ital.

Lelkiismeretes gazdasszony vagy anya, általában kávéivó, egészsége érdekében perczig se habozzon Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávét használni. Az értéktelen hamisítványokkal szemben, melyekkel ma is csalják a közönséget, a vételnél vigyázni kell a fehér eredeti csomagokon látható névre.

Kathreiner!

Vigyázzanak! Saját érdekében ne engedjék ma-gukat rábessélni! A valódi „Kathreiner” sohasem szabad más csomagolásban, vagy nyitott áruként eladni.

